

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Heleny Nutilové a soudců JUDr. Marie Trnkové a Mgr. et Mgr. Bc. Petra Jiříka ve věci

žalobce: **Johny cars s.r.o.**
se sídlem J. Mařánka 1163, 399 01 Milevsko
zastoupeného Vladislavem Jirkou, Ph.D., advokátem
se sídlem Václavské náměstí 807/64, Nové Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Úřad práce ČR, Krajská pobočka pro hl. m. Prahu**
se sídlem Domažlická 1139/11, 130 00 Praha 3

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu

takto:

- I. Žaloba, o určení, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v nevyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. ABA-T-463/2018/2, v zákonné lhůtě, byl nezákonný, **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhá vydání rozhodnutí, jímž by bylo určeno, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v nevyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. ABA-T-463/2018/2, v zákonné lhůtě žalobci, byl nezákonný.
2. Žalobce se nejprve žalobou došlou Krajskému soudu v Českých Budějovicích dne 26. 1. 2021 domáhal vydání rozhodnutí, jímž by žalovanému bylo přikázáno vyplatit žalobci příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. ABA-T-463/2018/2 a rovněž, aby bylo žalovanému zakázáno pokračovat v zásahu do práv žalobce spočívajícím v nevyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2020, č. j. ABA-T-463/2018/2. V této žalobě žalobce uvedl, že shora citované rozhodnutí ze dne 24. 11. 2020 nabylo právní moci dne 10. 12. 2020, přičemž přiznaný příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč byl splatný nejpozději do 14 kalendářních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, tedy nejpozději 28. 12. 2020, přičemž žalovaný ke dni podání žaloby příspěvek žalobci nevyplatil. Žalovaný zasahuje do práv žalovaného tím, že předmětný příspěvek přiznaný žalobci pravomocným rozhodnutím odepírá vyplatit, a proto se jedná o nezákonný zásah ze strany žalovaného. Dle rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu může být zásahem i nezákonná činnost správního orgánu spočívající v nečinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí, proto má za to, že jsou naplněny podmínky pro vyhovění žalobě podle § 82 s.ř.s.
3. Žalovaný soudu dne 17. 2. 2021 sdělil, že na základě rozhodnutí č. j. ABA-T-463/2018/2 ze dne 24. 11. 2020, které nabylo právní moci dne 10. 12. 2020, byl příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením žalobci vyplacen a připsán na jeho účet dne 29. 1. 2021, proto bylo jím navrhováno, aby byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta.
4. K dotazu soudu žalobce sdělil, že žalovaný se dopouštěl opakovaně průtahů, když v této nečinnosti pokračoval i po vydání rozhodnutí, kdy žalobci nevyplatil splatný příspěvek, nejpozději do 28. 12. 2020, ale stalo se tak až dne 29. 1. 2021, došlo proto k nezákonnému zásahu, a proto požadoval, aby soud vydal rozsudek, ve kterém by bylo určeno, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v nevyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán rozhodnutím žalovaného ze dne 24. 11. 2020 byl nezákonný.
5. Soud usnesením ze dne 24. 3. 2021 připustil změnu návrhu vzhledem k tomu, že došlo k vyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob ze strany žalovaného.
6. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby, neboť byl příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením žalobci vyplacen.

7. Z rozhodnutí ze dne 24. 11. 2020 vydaného Úřadem práce ČR, krajská pobočka pro hlavní město Prahu, vyplývá, že žalobci byl poskytnut příspěvek na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí 2017 ve výši 11 278,25 Kč dle § 78 odst. 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti a ve výši 3 240 Kč podle § 78 odst. 3 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti ve znění do 31. 12. 2017. Na základě tohoto rozhodnutí byla žalobci uvedená částka vyplacena, a to dne 29. 1. 2021, přestože tento příspěvek byl splatný nejpozději do dne 28. 12. 2020.
8. Krajský soud se zabýval žalobou podle § 82 a násl. s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Žalobu na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem či donucením správního orgánu vymezuje § 82 s. ř. s., z něhož vyplývá, že ten, „*kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen ‚zásah‘) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný*“.
10. Při posuzování důvodnosti žaloby na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu lze vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS, které deklaruje, že ochrana „*podle § 82 a násl. s. ř. s. je důvodná tehdy, jsou-li - a to kumulativně, tedy zároveň - splněny podmínky: Žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením (zásahem správního orgánu v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka), přičemž ‚zásah‘ v širším smyslu nebo jeho důsledky musí trvat nebo musí hrozit opakování ‚zásahu‘ (6. podmínka). Nemá-li být jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.*“ S účinností novely soudního řádu správního č. 303/2011 Sb. a zavedením možnosti správních soudů rozhodovat také o již skončeném zásahu tzv. akademickým výrokem se 6. podmínka stala obsoletní ve vztahu k žalobě na deklaraci nezákonného zásahu; ve vztahu k žalobám na zásahy trvající je tato podmínka z povahy věci stále platná.
11. Smyslem žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu je, aby zásahy skutečně zasahující do jednotlivých veřejných subjektivních práv žalobce byly podrobeny soudní ochraně. Za nezákonný zásah však nelze považovat jakýkoli nezákonný postup správního orgánu, ale pouze ten, který dosahuje určité intenzity. „*Ochrana ve smyslu § 82 s. ř. s. je totiž nutné poskytnout jen proti nezákonným postupům, které představují reálný (nikoliv jen imaginární či mizivý) dopad do práv žalobce. Judikatura správních soudů požadavek určité minimální intenzity nezákonného postupu zpravidla akceptuje v hodnocení okolností konkrétní věci.*“ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2020, č. j. 10 As 389/2019-40). Konstatoval tak, že stejně jako drobné pochybení ve správním řízení není důvodem pro rušení výsledného rozhodnutí, tak ani drobné pochybení, které nemohlo skutečně zasáhnout veřejná subjektivní práva jednotlivce, nemá být v souladu s rozebíranou zásadou označeno za nezákonný zásah.
12. Žalobce se podanou žalobou domáhá určení, že zásah žalovaného vůči žalobci spočívající v nevyplacení příspěvku na podporu zaměstnávání osob se zdravotním postižením za první čtvrtletí roku 2017 ve výši 14 519 Kč, který byl žalobci přiznán pravomocným rozhodnutím, byl nezákonným zásahem, jestliže nebyl vyplacen v zákonné lhůtě žalobci.

V daném případě je ve správním spise založen důkaz, ze kterého je patrné, že uvedená částka na základě pravomocného rozhodnutí byla žalobci vyplacena, a to se zpožděním zhruba jednoho měsíce.

13. V daném případě se soud zabýval tím, zda nečinností žalovaného po uplynutí zákonné lhůty pro výplatu došlo k přímému zásahu do žalobcova veřejného subjektivního práva, jestliže nebyla uvedená částka ve lhůtě vyplacena, přestože byly splněny zákonem stanovené předpoklady. Pro závěr o nezákonnosti zásahu je podstatné, zda k zásahu do veřejného subjektivního práva došlo přímo a zda zásah byl nezákonný, jestliže dávka v zákonné lhůtě nebyla vyplacena, přestože byl pro to zákonný důvod.
14. V podané žalobě žalobce uvádí pouze tu skutečnost, že částka nebyla ve lhůtě vyplacena. Žádnou konkrétní újmu však žalobce nezmiňuje. Není sporu o tom, že se žalovaný zpozdil s vyplacením uvedené částky.
15. Žalobce totiž v průběhu řízení o žalobě nijak nevysvětlil, jak konkrétně se jeho práv dotýká opožděné vyplacení částky na jeho účet, přestože to byl právě žalobce, kdo měl u soudu tvrdit a doložit zásah do svých práv, jen tvrdí, že šlo o zásah do práva na ochranu majetku. Nebylo tedy prokázáno, že se jednalo o zásah, kterým by žalobce byl zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. K tomu soud připomíná, že nikoli vše, co se nějak dotýká majetku jednotlivce lze označit za zásah do ústavně zaručeného práva na vlastnictví. Existují ostatně i zásahy, které nepřekročí hranici *de minimis*, a není proto ani potřeba je kompenzovat (viz bod 50 usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, č. 1910/2009 Sb. Nejvyššího správního soudu) i Ústavní soud judikoval, že některé částky jsou natolik nízké, že ani rozhodnutí o jejich odejmutí, tím spíše pak pouze dočasné zadržování, nemohou dosáhnout ústavně právní roviny pro své obvykle, nikoli významné faktické dopady na osobu, respektive jeho majetkové poměry (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 15. 8. 2018, sp. zn. I. ÚS 2549/18). Jestliže v daném případě žalobce neprokázal dotčení jeho právní sféry, nelze jednání žalovaného označit za zásah do veřejných subjektivních práv jednotlivce, jež by si zasluhoval ochranu žalobou podle § 82 s.ř.s.
16. Soud poznamenává, že v případě, kdy žalovaný nevyplatil uvedenou částku ve lhůtě splatnosti, nabízí se jako prostředek právní ochrany exekuční řízení, nikoli podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem. Pokud žalobce takovou žalobu přesto podal, nelze v tom spatřovat snahu o skutečnou ochranu veřejných subjektivních práv, neboť ta vskutku dotčena nebyla, respektive nebyla žalobcem prokázána.
17. Krajský soud proto shrnuje, že v daném případě sice došlo ze strany žalovaného správního orgánu k pochybení v případě, že nebyla částka v zákonné lhůtě vyplacena, ovšem žalobce neprokázal, jak se konkrétně tato opožděná výplata dotkla jeho veřejných subjektivních práv.
18. Na základě shora uvedeného dospěl krajský soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1, věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly nezbytné náklady důvodné

vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 28. dubna 2021

Mgr. Helena Nutilová v. r.
předsedkyně senátu

